766/07

Den 8. marts 2007 blev i sag nr. 69.222:

xxxxxx xxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Fair Forsikring A/S
Fredericiagade 16
1310 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Fair Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt tyveri.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort at have været udsat for et dækningsberettigende tyveri.

Det fremgår af sagen, at klageren den 14/10 2005 telefonisk anmeldte et tyveri, der var sket natten mellem den 12/10 og 13/10 2005 i hans lejlighed. Klageren anførte, at tyven var kommet ind af indgangsdøren. Selskabet modtog efterfølgende en opgørelse over kravet fra klageren. Kravet udgjorde 455.621 kr., mens klagerens forsikringssum på tidspunktet for tyveriet var på 441.000 kr.

Klagerens lejlighed var beliggende på 1. sal som en af tre lejligheder. Indgangen til lejligheden var en stejl, høj ståltrappe, der førte op til en yderdør, hvorfra man kom ind i en mindre gang. Gangen var en repos med skråvægge, hvorfra der var aflåste indgangsdøre til hver af de tre lejligheder.

Alene på grund af kravets størrelse anmodede selskabet en ekstern konsulent om at foretage nærmere undersøgelser. Denne undersøgte bl.a. klagerens indgangsdør og

konstaterede i den forbindelse skader på dør og dørkarm. Konsulenten fandt dog ingen skader på dørens rigler ligesom dørens slutblik var ubeskadiget. Konsulenten har tillige anført, at klagerens lejlighed var meget lille, og at den fremstod meget rodet.

En stor del af de stjålne genstande var nyindkøbt B&O udstyr. Dette var købt ved købekontrakt den 11/7 2005 på den måde, at klageren betalte 2.000 kr. i udbetaling, hvorefter der i henhold til købekontrakten skulle erlægges 9.970 kr. hver måned i 24 måneder. Afdragene skulle erlægges første gang den 1/10 2005, men hverken dette afdrag eller afdraget den 1/11 2005 blev betalt rettidigt.

Konsulenten tog endvidere kontakt til klagerens to naboer. Den ene nabo var vågnet kl. tre natten mellem den 12/11 og 13/11 2005 ved larm fra klagerens lejlighed. Næste morgen kontaktede han klageren telefonisk for at oplyse denne om, at der sandsynligvis havde været indbrud i dennes lejlighed. Klagerens anden nabo vågnede tillige ved larmen og oplyste efterfølgende til konsulenten, at hele episoden havde varet ca. fem minutter. Klageren angav til politiet, at tyveriet var sket i tidsrummet den 12/10 2005 kl. 23:30 til den 13/10 2005 kl. 10:30.

Selskabet har som følge af konsulentens undersøgelser anført:

> "P.W. [konsulenten] angav i sin slutrapport til selskabet, at de konstaterede mærker på døren ikke på nogen måde var tegn på indbrud af døren, endsige at døren skulle kunne have været forsvarligt aflåst. Der var som angivet ikke skader på dørens låserigler eller på slutblikket. Begge dele ville have været til stede, hvis der var foretaget indbrud med et redskab, og hvis døren havde været forsvarligt aflåst. Samtidig anså P.W. det for direkte usandsynligt, at der overhovedet skulle have fundet et indbrud sted som hævdet. Henset til omfanget af genstande som hævdes stjålet fra klagers (lille) lejlighed, ville det sandsynlig kræve, at to personer i min. 1/2 time skulle være gået til og fra lejligheden bærende bl.a. på det tunge B&O udstyr på den smalle gang med skråvægge og derefter ned af den smalle og stejle ståltrappe.
>
> Dette skal endvidere sammenholdes med oplysningerne om tidspunkterne for naboernes 'observationer' af larm på gangen, særligt forklaringen fra naboen J.V. og op-

lysningerne om anmeldelsestidspunktet og gerningstidspunktet angivet i politikvitteringen fra Politiet i O.

Endelig skal det sammenholdes med det faktum, at en gerningsmand må have været endog særdeles stedkendt for at finde frem til beboelsesbygningen på det øde beliggende slot, for at vide, at yderdøren stod ulåst, og for overhovedet at finde døren til klagers lejlighed, idet der ikke stod navne på de 3 døre i gangen, og endelig at to gerningsmænd over i hvert fald 1/2 time skulle have bevæget sig op og ned af den stejle trappe på den ubelyste gårdsplads.

Selskabet anmodede efterfølgende Politiet i O. om at foretage nærmere efterforskning af sagen. Efterforskningen skulle imidlertid være blevet henlagt."

Klageren protesterede ved skrivelse af 11/3 2006 til selskabet over selskabets afvisning af, at yde dækning for det anmeldte tyveri. I denne skrivelse anførte klageren:

"At I beslutter jer for ikke at udbetale erstatning er selvfølgelig uacceptabelt.

Jeg har selv besigtiget skaderne og forhørt mig med naboerne.

At bruddet på døren ikke har været kraftigt nok har selvfølgelig noget at gøre med at døren skulle åbnes udad og at der ikke har været en karm, hvilket har gjort det nemt at få noget ind mellem døren og karmen/væggen. Jeg har efterfølgende selv prøvet og det kan faktisk lade sig gøre at få væggen til at give sig så meget at man kan vippe slåen ud og dermed åbne døren uden de store skader. Politiet har også besigtiget skaden på døren og var ikke i tvivl om at den var brudt op enten med et brækjern eller en stor skruetrækker.

Den ene nabo sagde til politiet at han troede at jeg holdt fest, og at han dagen efter ville kontakte mig for at dette ikke skulle ske så ofte på hverdage. Han havde derefter vendt sig om og taget puden over hovedet og var faldet i søvn. Den anden nabo sagde at han troede at alt larmen var noget han havde drømt.

Hvis man ligger og sover har man ingen tidsfornemmelse, og 10 min. kan føles som 4 timer og omvendt. Men hvis man giver udtryk for at man tror at der har været fest har tidsforløbet alligevel været tilstrækkeligt til et tyveri af det omfang. En fest varer ikke 10 min.!! Lejligheden har været nem for tyvene, hvilket politiet også gav udtryk for, det hele var fordelt i to rum, lige med undtagelse af parfume. Alt har stået fremme eller lagt pænt i et skab (eks. tøj) på gulvet lå der resterne af en rulle sorte affaldsposer som tyvene tydeligvis har brugt til at indsamle det hele i, for derefter at fylde det i en bil/varevogn."

Klageren har ved skrivelse af 7/4 2006 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal dække kravet vedrørende det anmeldte tyveri. Klageren har til støtte herfor anført:

"Jeg har i en alder af 20 år besiddet en stilling som hotelchef hvilket har givet mig over 24.000 udbetalt om måneden. Ydermere var min lejlighed, telefon, Internet og benzin betalt inden udbetalingen af min løn. Dette har givet mig mulighed for hurtige rejser, dyrt tøj, samt musik-/tv-anlæg. Jeg har over for Fair dokumenteret at jeg har købt størstedelen af det stjålne. Dette er naturligvis gjort med kvitteringer for mine indkøb. Det meste er også købt på egne kreditkort så jeg vil have mulighed for at kunne dokumenter det med kontiudskrift fra S. og D. Der vil sikkert i alle tilfælde være noget som ikke kan dokumenteres, men mine kvitteringer hav vist min livsstil og der er derfor ikke grund til at betvivle at jeg skulle have ejet det resterende."

Selskabet har ved skrivelse af 20/6 2006 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Selskabet finder det for det første ikke godtgjort, at klager overhovedet har været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed i form af et tyveri.

Klagers angivelse af gerningstidspunktet sammenholdt med forklaringerne fra klagers naboer, sammenholdt med sagens øvrige omstændigheder, herunder særligt indretningen af forsikringsstedet og det forhold, at klager kort tid før skaden på afdrag indkøbte B&O udstyr for over kr. 200.000,00, hvor klager end ikke har lagt 1. afdrag, gør at selskabet ikke har tillid til klagers anmeldelse.

Subsidiært er det Fair Forsikrings opfattelse, at der ikke i sagen foreligger bevis for, at der foreligger et indbrud. Mærkerne på karmen i døren til forsikringsstedet er ganske enkelt ikke udtryk for en så kvalificeret vold mod døren/låseenheden, at døren kan anses for at have været forsvarlig aflåst. Hertil kommer, at låseriglen og slutblikket er uden nogen former for skader.

Hvis det - som angivet af klager - skulle være muligt blot at skubbe døren op, foreligger der heller ikke forsvarlig aflåsning i forsikringsbetingelsernes forstand, og der foreligger som følge heraf heller ikke et indbrudstyveri. En evt. skade vil således alene skulle reguleres efter forsikringsbetingelsernes bestemmelser om simpelt tyveri, og der vil dermed alene være dækning for almindeligt indbo og med 10 % for særlige ejendele."

Klageren har ved efterfølgende skrivelse af 19/7 2006 anført:

"Klager var som skrevet hotelchef og havde til daglig ansvaret for to hoteller, et i S., og et på Fyn. Fra August 2003 og frem til april 2005 var han kun ansat som hotelchef på ... Med det nye ansvar fulgte selvfølgelig en lønforhøjelse, og lønudbetalingen efter skat var på kr. 24.433,65. Desuden var benzin, telefon, Internet, husleje og kost betalt af arbejdsgiver. Klager havde derfor kun 4.000 i faste udgifter, afdrag på bil, samt kassekredit. Med et arbejde der krævede min. 60 timer, samt 2, 3 eller 4 overnatninger ude var der ikke meget at bruge pengene på. Klager valgte at investere dem i B&O da man jo desværre ikke er klogere når man er 21 år gammel og har en masse penge mellem hænderne. Afdragsordningen har hele tiden været planlagt til at gå i gang den 1. november. Dette var pga. en ferie i London i september, hvor der af klager blev brugt over 30.000, bla. på dyrt mærketøj. At afdragsordningen ikke blev overholdt skyldtes udelukkende at klager den 5. oktober kører galt i sin bil og påtager sig fysiske og psykiske skader, klager går sygemeldt t.o.m februar 2006. Arbejdsforholdet med den daværende arbejdsgiver bliver afsluttet i sygdomsperioden, og klager står derfor uden indtægt. Klager er desværre så uheldig at have købt et dyrt anlæg på afbetaling, han har ikke mulighed for at levere det tilbage, da det jo som bekendt er stjålet, og han har ikke mulighed for at afdrage på det, da han ikke har nogen indtægt.

J.M. [klagers nabo] vågnede midt på natten da han hørte larm og troede at klager holdt fest. Han har ikke givet udtryk for hvor længe larmen har varet. Han besluttede sig for at protestere over at klager holdt fest på en hverdag dagen efter, og vendte sig derefter om, tog puden over hovedet og faldt i søvn igen. Dagen efter da han gik på arbejde gik han forbi sin værktøjskasse og den åbne dør til klagers lejlighed, først senere på formiddagen da han igen skulle op i sin lejlighed undrede han sig over det, kikkede ind i klagers lejlighed, og ringede derefter til klager som var på ... for at spørge om han var ved at flytte, for hvis ikke havde han haft indbrud.

J.M. ringede til klager om formiddagen, mellem kl. 9.00 og kl. 10.00, ifølge hans udsagn over for klager den 20. juli 2006, og ikke kl. 7.15 som skrevet af E., klager kører straks herefter til S. Under turen til S bliver indbruddet anmeldt til politiet af klager og de bliver enige om at mødes i klagers lejlighed. Politiet undersøger lejligheden samt døren, og finder det ikke på nogen måde usandsynligt at den skulle være brudt op, og at der skulle have været indbrud.

J.V. [klagers nabo] lå og sov da han hørte larmen, og opfattede det hele som en drøm, han kan ikke give nogen tidsrammen, da han ikke havde nogen tidsfornemmelse. Han siger at det ikke er umuligt at det hele varede mellem en halv time og en hel time. Alt dette ifølge hans udsagn den 20. juli 2006

Klager er enig i at gerningsmanden/mændene skal være særdeles stedkendt. Han har også udtalt at det højst sandsynligt er en bekendt, eller ven til en bekendt. Det kan ligeså nemt være en ansat på godset, som har 15-20 unge mænd, ansat i alderen 20-26 år, som reservetjenere. Klager er også enig i at det er et meget suspekt sted dette skulle ske, han har udtalt at han ofte er taget hjemmefra og ladet døren stå ulåst i den tro at der ikke var nogen som fandt derop. Muligvis er det et suspekt sted, og muligvis er det usandsynligt at der skulle ske et så stort et indbrud et sted som dette, det ved Fair sikkert bedre. Men omvendt er det muligvis det perfekte sted for en stedkendt gerningsmand. Han kunne evt. have åbnet døren med vold og larm, for derefter at gå udenfor for at se om nogen ville reagere, hvis ikke kunne de vel antage at folk sov trygt, for herefter at tømme lejligheden. Selvfølgelig har der været

min. 2 personer om det, færre kunne simpelthen ikke gøre det. Det er da helle ikke usandsynligt at de har brugt min 30 min. på det. Da politiet og klager kom op i lejligheden lå der på gulvet resterne at en rulle sorte affaldssække. Gerningsmændene kunne da ikke bede om et nemmere sted at lave indbrud, de skulle bare tage B&O samt film fra stuen/alrummet, tage gryder og knive i køkkenet/alrummet. Parfume og smykker på badeværelset, og tøj i skabene i soveværelset, de skulle indsamle ting fra 4 forskellige steder i en lejlighed på 35 kvm.

Ja klagers B&O er indkøbt kort før indbruddet, mon ikke det er det at der er indkøbt B&O for nylig, som har gjort udfaldet til et indbrud i lejligheden.

Låsen og døren har været som Fair Forsikring kræver det, klager kan ikke forklare hvorfor opbrudsmærkerne ikke har været større. Måske har væggen givet efter da den ikke er af solid beton e.lign materiale. Skulle klager selv have gjort det, havde han nok fået det til at se ud af lidt mere. Klager mener ikke der er grundlag for at der kun skal være dækning for simpelt tyveri.

Der har end dog været en politiundersøgelse af klager og hans forhold, men den er blevet henlagt da det ikke er sandsynligt at klager selv skulle have udført indbruddet. Alene dette burde fjerne tvivlen hos Fair.

Alt ovenstående er over for Fair dokumenteret med kvitteringer o.lign. Det er ikke besynderligt at alle tingene er indkøbt i 2003, 2004 og 2005 da klager først fik sin stilling i august 2003. Indkøbet af B&O falder sammen med klagers lønforhøjelse, og det manglende afdrag skyldtes udelukkende klagers bilulykke. Alt dette kan dokumenteres på en hvilken som helst måde Fair, Advokatfirmaet E. og Ankenævnet for Forsikring måtte ønske det.

Kunne det tænkes at klager bare har været utrolig uheldig? Hvem ville stå i samme situation som klager og betale kr. 10.500,- af på noget som man ikke har."

8. 69.222

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter, må nævnet derfor afstå fra at videre-behandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann